

IMPRESSIONS MOMPOU

Quan s'escolta l'obra d'un compositor, o la interpretació d'un pianista, s'experimenten sensacions diverses, es produeixen impressions de tot tipus, s'intenta copsar el seu missatge, es gaudeix de la seva bellesa...

L'expressió creativa es va configurant al llarg dels anys, beu del context i de les inquietuds pròpies, en aquest cas, del músic. Per tant, és evident que com més es conegui el creador i el seu entorn, més es comprendrà la seva obra.

El compositor i pianista Frederic Mompou i Dencausse (Barcelona, 1893-1987) ha deixat un llegat musical extraordinari. La seva obra pianística és una de les més valorades internacionalment. La senzillesa, el minimalisme i el *recomençar* trobats en aquesta obra s'expliquen en els seus papers manuscrits; uns escrits poc coneguts que són testimoni de les seves reflexions.

Mompou es presenta en públic per primera vegada en un recital de piano a l'Orfeó Barcelonès el 1908 i, només dos anys després, amb els seus amics Guillem Viñas i August Malvehy, entre d'altres, ideen un refugi i punt de reunió per parlar d'art, filosofia, literatura o religió: L'Ermita.

Tot i el seu posat absent, introspectiu i tímid, Mompou necessita compartir i expressar les seves reflexions i inquietuds des de ben jove. Amb el seu amic i també compositor Manuel Blancafort creen la segona Ermita a La Garriga i, més endavant, amb Xavier Montsalvatge, Xavier Turull i Manuel Valls organitzen una sèrie de vetllades privades.

Aquesta mostra pretén recuperar l'essència Mompou a partir dels seus escrits, un recull d'impressions que dona títol a l'exposició alhora que recorda la seva obra primerenca, *Impressions íntimes* (1911-1914), que ja deixa entreveure el seu llenguatge característic. La imatge de L'Ermita, dibuixada pel seu germà i pintor Josep Mompou, dona la benvinguda a la mostra amb la voluntat de representar aquell espai de trobada.

M. Rosa Montalt,
Secció de Música de la BC

VITRINES

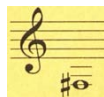
Je ne suis pas un compositeur! Je ne suis qu'une Musique [...]. L'artiste et son style sont toujours de son époque. C'est le public qui traîne.

F. M.

Retrat de Frederic Mompou al piano, ca. 1913-1915. Fotografia en b/n. **M 4989/3,9**

Frederic Mompou. [Comentaris autobiogràfics]. Mecanoscrit amb anotacions ms. **M 4986/39**

Frederic Mompou. *Impressions íntimes*. [1911-1914]. Partitures ms., per a piano, una d'elles amb el segell de L'Ermita. **M 6650/1-2**

En la construcción de una casa no es posible edificar el tercer piso antes que el segundo. Para la música en cambio sucede lo contrario, pero inevitablemente llega el día en el cual urge concluir el piso "inferior". Entonces se procede al derribo del piso superior utilizando todos sus materiales, y es que el Arte es un gran inquieto. **F. M.**

Frederic Mompou. *Impressions de muntanya : L'Ermita*. Coberta amb anotacions ms. i segell de L'Ermita. **M 6705/3**

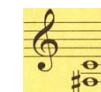
Frederic Mompou. *L'Ermita*. 1914. Partitura ms. per a piano. **M 6705/2**

Frederic Mompou. [Classificació d'obres]. [Entre 1911-1916]. Mecanoscrit amb anotacions ms. **M 4986/55**

Retrat de L'Ermita de Barcelona, ca. 1910. Fotografia en b/n. **M 4989/2,10**

Frederic Mompou. *Conceptes d'art*. Manuscrit autògraf. **M 4986/16**

Retrat de Frederic Mompou i Joan Comellas a la Plaça de Catalunya, 1949. Fotografia en b/n. **M 4989/6,32**

Una cosa és el so que vibra per damunt de la nota i que podríem anomenar "efecte vertical"; una altra cosa és la relació sonora entre una i altra nota en el seu sentit horitzontal. És, doncs, en aquest reduït espai entre dues notes, és en el pas d'una a l'altra, on s'amaga el secret de la sonoritat de l'expressió. **F. M.**

Font (fotògraf). Retrat de les mans de Frederic Mompou, 1934. Fotografia en b/n. **M 4989/5,3**

Frederic Mompou. *Interpretación ; Como tratar el sonido en nuestra mente*. Manuscrit autògraf. **M 4986/18**

Frederic Mompou. [Reflexions sobre la interpretació i els jurats]. Manuscrit autògraf. **M 4986/47**

Retrat de Frederic Mompou amb Carmen Bravo, la seva esposa, al Palau de la Música Catalana, ca. 1976. Fotografia en b/n. **M 4989/9, 53**

Es verdad que solamente callando se dice lo más acertado. El silencio nos cuenta muchas cosas!" He sabido callar siempre. El que sabe leer o escuchar el silencio me comprenderá. Dentro de la verdadera amistad hay también tanto silencio!. **F. M.**

Frederic Mompou. *Música callada*. Mecanoscrit.
M 4986/37

Antoni Bernad. Retrat de Frederic Mompou.
Barcelona, 1983. Fotografia en b/n.
M 4989/10,8

Frederic Mompou. *Música callada, núm. 3-4*.
Particel·les, ms. autògrafes. Per a quartet de
corda. **M 6692/12**

L'obra d'Stravinski i de Schönberg, que són a l'extrem de la música, són també les que ens obren les portes a l'extrema simplicitat. **F. M.**

Sopar amb motiu del 92è aniversari. Barcelona,
1985. Amb Carme Bravo, Manuel Valls, Xavier
Turull i Rosa Sabaté entre d'altres. Fotografia
color. **M 4989/10,37**

Frederic Mompou. [Talonari amb apunts i
reflexions]. [Barcelona], 1919. Manuscrit autògraf.
M 4986/13

Frederic Mompou. *Arte Nuevo*. Manuscrit autògraf.
M 4986/20

Retrat de Frederic Mompou i Manuel Blancafort,
durant la II Mostra de Música Catalana
Contemporània. Barcelona, 9-11-1985. Fotografia
en b/n.
M 4989/10,185

Tota mort no és una fi; morir és avançar. Recomençar en l'art no és tornar enrere, és seguir. **F. M.**

Mompou interpreta Mompou. Barcelona:
Ensayo, 1975. Estoig amb 5 discs (LP).
1975-LP 60

Frederic Mompou. *Solitud!*. Poema de finals de
1917. **M 4986/29**

Retrat de Frederic Mompou, amb
autodedicatòria ms. Fotografia en b/n.
M 4989/9,46

Frederic Mompou. [Reflexions sobre la vida i la
mort]. **M 4986/34**

II-Iustracions:

Mompou a la recerca de l'acord metàl·lic

Biblioteca de Catalunya

Carrer de l'Hospital, 56
08001 Barcelona
932 702 300
bustia@bnc.cat
www.bnc.cat

De dilluns a divendres, de 9 a 20h
Dissabtes, de 9 a 14h

